

Klaus Kjellerup musiker og røgresearcher, "Den gule negl"

RYGNING: " Rygesang er dårligt nyt" , skriver Jesper Schou Hansen (V) i NORDJYSKE 11. september om anti forbuds sangen " Hold dig på måtten" , som i sidste uge udkom med " Den Gule Negl" på et pressemøde imod forbud - med musikerne Kim Larsen, Johnny Madsen, Thomas Helmig og undertegnede.

Han henviser til Kræftens Bekæmpelse, som mener, at 2000 danskere årligt dør af passiv røg. Herefter klager han over, at jeg har sagt, at passiv røg ikke er farligt, og at jeg taler mod bedre videnDE. Det sidste er ukorrekt.

Professor Robert Nilsson, kendt svensk toksikolog, siger, at risikoen ved passiv røg er " hypotetisk" . Det er professor-sprog for: No risk. Han har beregnet, at man indånder den samme mængde giftstoffer, hvis man opholder sig to timer i røgen fra et normalt restaurationskøkken, som man indånder ved 300 timers udsættelse for tobaksrøg på en tilrøget bar. Altså to timer i restaurantens køkkenet (som ikke just regnes for at være farligt) svarer til 10 timers massiv passiv røg i serveringslokalet hver dag i en måned. Eller: Hvis der er en tjener, der dør af passiv røg i Danmark - hvilket er mere end tvivlsomt - så skyldes det røgen i køkkenet, og ikke gæsternes rygning.

Som Jesper Schou Hansen bemærker, er der lavet tunge sundhedspolitiske rapporter i USA om, at passiv røg er livsfarlig. Mange folk tror naturligvis på de rapporter - f.eks. rapporterne fra Surgeon General (sundhedsstyrelsen i USA). Det er imidlertid politiske alibi-rapporter, konstrueret af de røg-forskrækkede myndigheder i USA med det formål " atklæde politikerne på" til at indføre rygeforbud i USA. Siden er de samme rapporter blevet grundlaget for forbud i mange lande, herunder Danmark.

Dykker man ned i materialet, ser man, at rapporterne hviler på mindre, håndplukkede undersøgelser. De største undersøgelser i verden viser nemlig nul risiko ved passiv røg - men nul-undersøgelserne er udeladt fra rapporterne. På denne enkle måde har man i USA " bevist" , at passiv røg er farligt. Der har været oprør i den videnskabelige verden efter dette. Flere videnskabsfolk mener, at risikoen er for lille til, at den kan måles troværdigt - andre mener, at myndighederne har overdrevet risikoen ved passiv røg for at trænge igennem med forbud.

En af dem er top-epidemiologen Dr. Geoffrey Kabat, som tidligere var rapportskriver for US-myndighederne. I en ny bog, " Hying Health Risks" , kritiserer Dr. Kabat sundhedsbureaukraterne for at manipulere med passiv røg-tallene, sådan at resultaterne kom til at passe ind i den politiske forbuds-agenda. Han kalder risikoen ved passiv røg " vildt overdrevet" .

Dr. Kabat er ikke alene. Verdens tobaksforsker nr. 1, engelske Sir Richard Peto, afgav dette vidneudsagn under en stor høring om passiv røg i England i 2006: " Risikoen er lille, og den kan ikke måles direkte. Selv massiv udsættelse for passiv røg kan kun give ikke-rygere mellem 0,1 procent og 1 pct. af den mængde røg, en ryger udsættes for." Hans vidneudsagn er i tråd med indendørs røgmålinger i USA og EU (som heller ikke findes i myndigheds-rapporterne) - de viser, at ikke-rygere, der er massivt udsat for passiv røg både i hjem og på arbejde, højst indånder røg svarende til 8-10 cigaretter årligt. En ryger indtager til sammenligning 8.000 årligt.

Sir Richard ville ikke anbefale rygeforbud. Høringens konklusion var: " Staten kan ikke indføre rygeforbud med begrundelsen, at passiv røg udgør en sundhedsrisiko. Den største risiko - hvis der er nogen - handler om børns udsættelse for passiv røg i hjemmet, og den risiko tager loven ikke højde for." Alligevel indførte Labour rygeforbud i England i 2007 - som det skete i Danmark.

Uanset hvad danske politikerne og deres organisationer siger, er der ikke noget bevis for, at passiv røg skader nogen alvorligt. Politikere og andre bør derfor forholde sig til det, vi ved med sikkerhed: At røgen generer mange mennesker - men ikke alle. Man bør herefter indrette loven efter det - hæve totalforbudet, og nøjes med krav til serveringssteder om opdeling, skiltning og ventilation. På den måde bliver alle glade - og vi undgår de absurde scener, når tobaks-forskrækkede folk som Jesper Schou Hansen og Kræftens Bekæmpelse spreder ubegrundet frygt for dødsfald via passiv røg - eller når de klager over en skuespiller, der ryger en cigaret i et teaterstykke